

Dosarul nr. 2ra-2268/18

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) R. Pascari

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentina Balemba, reprezentată de avocatul Andrei Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Balemba împotriva Mariei Calpajiu cu privire la apărarea dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Valentina Balemba și s-a menținut hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 15 iulie 2016 Valentina Balemba a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (f.d. 92), împotriva Mariei Calpajiu, prin care a solicitat obligarea pârâtei de a demola din cont propriu suprastructura construită la gardul despărțitor interior situat pe terenul cu din mun. Chișinău, str. Lătărețu Maria, 24 și încasarea sumei de 2 695 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, compuse din taxa de stat în sumă de 100 lei, cheltuieli de înștiințare în sumă de 205 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 lei și cheltuieli de traducere în sumă de 390 de lei.

În motivarea acțiunii, Valentina Balemba a indicat că locuiește din anul 1975 în casa din fondul locativ privat situată în mun. Chișinău, str. Lătărețu Maria, 24.

Până în anul 2000 imobilul aparținea reclamantei în proporție de 1/3 cotă-parte și lui Cvasic I. în proporție de 2/3 cotă-parte.

Între proprietarii imobilului a fost o înțelegere privind folosirea imobilului și terenului și a fost construit un gard despărțitor.

În anul 2000 Cvasic I. a înstrăinat cota-parte de 2/3 din imobil pârâtei Calpajiu Valeriu, care la 2 martie 2004 a donat cota-parte soției Maria Calapajiu.

Reclamanta a relatat că pârâta, fără acordul ei, în anul 2000 a demolat gardul vechi și în locul acestuia a construit un gard din piatră, iar la 24 februarie 2016 a mărit înălțimea gardului existent prin construcția deasupra acestuia a unei suprastructuri, confecționate din carcase de metal și plite de plastic.

A invocat că în rezultatul construirii suprastructurii la gardul existent, înălțimea gardului depășește nivelul superior al ferestrelor din locuința sa, luminozitatea încăperii fiind redusă substanțial, deoarece se blochează pătrunderea luminii de zi prin fereastră. La fel și vederea prin fereastră este blocată de suprastructura gardului.

În rezultatul reducerii luminozității încăperii, este nevoită să conecteze lumina electrică, indiferent de timpul zilei, ce impune reclamantei suportarea cheltuielilor suplimentare pentru energia electrică, iar blocarea vederii prin fereastră cauzează reclamantei stres și disconfort, deoarece are senzația că trăiește în subsol și nu poate utiliza locuința conform destinației obișnuite.

Valentina Balemba a menționat că toate încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fiind nevoită să se adreseze în instanța de judecată.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 376, art. 377 și art. 379 din Codul civil.

Prin hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Balemba împotriva Mariei Calpajiu s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 4 aprilie 2018 Valentina Balemba a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valentina Balemba și s-a menținut hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În motivarea soluției adoptate, instanțele inferioare de judecată au conchis că acțiunea este neîntemeiată, deoarece prin instalarea suprastructurii la gardul existent nu a fost modificat modul de posesie și folosință a proprietății comune.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanțele au menționat că suprastructura instalată pe gardul existent nu se referă la modul de folosință a bunurilor comune, astfel încât acordul reclamantei în acest sens nu era necesar conform legislației pertinente, inclusiv al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, deoarece suprastructura respectivă nu se încadrează în lista edificărilor ce necesită autorizarea prealabilă a construcției.

Referitor la argumentul că suprastructura instalată de pârâtă lezează drepturile reclamantei prin reducerea nivelului de iluminare a încăperilor, instanțele judecată au statuat că acesta este neîntemeiat deoarece Valentina Balemba nu a prezentat probe prin care s-ar confirma reducerea nivelului de iluminare a încăperilor locative sub nivelul normativ, și nici nu a solicitat instanțelor de judecată efectuarea unei expertize în acest sens.

La 24 august 2018 Valentina Balemba, reprezentată de avocatul Andrei Roșca, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel

Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, reiterând circumstanțele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare de judecată, reprezentantul recurenteii a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Astfel, a menționat că instanțele de judecată au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 376, art. 377 și art. 379 din Codul civil, iar în rezultat au admis încălcarea dreptului său la un proces echitabil și dreptului de proprietate.

Prin referința din 5 noiembrie 2018, intimata a indicat că prima instanță și instanța de apel a apreciat corect și a elucidat pe deplin toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, cererea de recurs fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată participanților la proces la 25 iunie 2018 (f.d. 149), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește. În cererea de recurs, reprezentantul recurenteii a menționat că decizia a fost recepționată la 28 iunie 2018.

Din aceste considerente, recursul din 24 august 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Valentina Balemba, reprezentată de avocatul Andrei Roșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Valentina Balemba, reprezentată de avocatul Andrei Roșca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari